

CE TREBUIE SĂ ȘTII!

CE TREBUE SĂ ȘTII !

Mântuire

Nemurire sau înviere ?

Botez cu foc și apă

O însărcinare divină

Aceste teme constituie conținutul broșurii „Ce trebuie să știi!” Studiază-le cu dorința sinceră de a cunoaște tot ceea ce îți este pus înaintea, sprijinit pe cuvântul lui Dumnezeu, ca adevăr biblic. Mulți, cari au fost prizonieri spirituali, au găsit, grație acestei cunoștințe, puterea de a se elibera de orice obicei neplăcut lui Dumnezeu și de curse. Prin urmare :

„Adevărul vă va face liberi!” - Ioan 8: 32.

“WHAT DO YOU NEED TO KNOW”, Rumanian

Made in Rumania

1946

Asociația „Martorii lui Iehova din România”

Persoană juridică morală

București 2, Str. Basarabia Nr. 38

CE TREBUE SĂ ȘTII

Mântuire.

PENTRU TOȚI, cari caută calea spre viață, guvernul lui Iehova Dumnezeu, este de o importanță covârșitoare. Prin guvernul Său sau Împărăția Sa va justifica Iehova numele Său și va crea o pace durabilă în univers. Nici odată apoi nenorocirea nu va mai apare (Naum 1: 9). Un astfel de guvern a fost dorit să sosească de către oameni cinstiți din toate timpurile. Dar asupra venirii lui au existat păreri foarte neclare. Acum Împărăția lui Dumnezeu, Domnia Sa, este aci și fiecare, care este cu bun simț față de Dumnezeu, va fi râvnitor să afle ceva despre această domnie. Guvernul lui Iehova este o Teocrație, pentru că el este pus sub conducerea și administrarea nemijlocită a lui Dumnezeu Cel Atotputernic. Este un guvern drept; căci toate căile lui Iehova sunt drepte și adevărate. Iehova este Cel Prea Înalt; și toți cei ce au parte în guvernul Său, trebuie să fie în deplină armonie cu El și să asculte cu bucurie poruncile Sale.

Prima rază de speranță, care a fost dăruită omului după rebeliune (în Eden), a fost promisiunea învăluită în mister a lui Dumnezeu, că El va întemeia pe pământ un guvern drept. Abel a crezut în această domnie viitoare și și-a așezat speranța sa pe ea. La fel Enoch, Noe, Abraam și alții, au ales acest guvern și au privit prin credință venirea lui (Evrei 11: 1-16). Cu urmașii lui Abraam a constituit Dumnezeu o Teocrație simbolică. El a întrebuințat pe Israeliti la facerea de icoane profetice despre viitorul Său guvern teocratic. Moise, Aaron, Iosua și Samuel, au fost pe pământ reprezentanți ai Domniei teocratice a lui Dumnezeu. Când Iudeii au cerut un om ca rege, ei au dispăcut lui Dumnezeu și despre aceasta stă scris: „Iehova a zis lui Samuel: Ascultă glasul poporului în tot ce-ți va spune; căci nu pe tine te leapădă, ci pe Mine mă leapădă, ca să nu mai domnesc peste ei” (1 Samuel 8: 7). Vinovat pentru faptul că Iudeii au lepădat pe Dumnezeu ca Rege, a fost religia introdusă de Diavolul.

Israel a avut diferiți regi, până ce ultimul dintre ei, Zedechia, a fost răsturnat și Dumnezeu a declarat cu privire la Împărăție: „Și nu va fi mai mult - până la venirea Aceluia care are drept la ea, și în mână căruia o voi încredința” (Ezechiel 21: 27). După aceasta Diavolul a rămas mai departe domnitorul nevăzut al națiunilor. Dar este hotărârea expresă a

lui Dumnezeu de a avea o lume dreaptă. Despre aceasta a zis El: „Căci iată, Eu fac ceruri noi și un pământ nou; așa că nimeni nu-și va mai aduce aminte de lucrurile trecute, și nimănui nu-i vor mai veni în minte” (Isaia 65: 17). Toți profetii sfinți ai lui Dumnezeu au profetizat despre restatornicirea tuturor lucrurilor, cari sunt în legătură cu împărăția, și acele profetii trebuie să se împlinescă (Fapte 3: 20, 21). Profetul lui Dumnezeu a descris înștiințarea nașterii Regelui și a guvernului Său drept și glorios, după cum urmează: „Căci un Copil ni s-a născut, un Fiu ni s-a dat, și domnia va fi pe umărul Lui; Îl vor numi: Minunat, Sfetnic, Dumnezeu tare, Părintele veciniciilor, Domn al păcii. El va face ca domnia Lui să crească, și o pace fără sfârșit va da scaunului de domnie al lui David și Împărăției Lui” (Isaia 9: 6, 7).

Aproximativ patru mii de ani după rebeliunea din Eden, s-a născut Isus în Betleem, și atunci a început această profecie a lui Isaia să se împlinescă. Solii lui Iehova au vestit atunci: „Slavă lui Dumnezeu în locurile prea înalte, și pace pe pământ între oameni cu bun simț” (Luca 2: 14: *van Ess*). Aceasta accentuează faptul că numai oamenii cu bun simț se vor împărtăși de pace pe pământ. Toți dușmanii lui Dumnezeu dimpotrivă vor pieri pentru totdeauna (Psalm 21: 8 ; 37: 20). După Armaghedon, Satan și domnia sa nelegiuită, nu vor mai fi niciodată la

cârmă. Niciodată reprezentanții religioși, împreună cu organizațiile lor, nu se vor mai scula. Amintirea acelor nelegiuiri va putrezi atunci pentru totdeauna, după cum este scris: „Amintirea celui neprihănit este binecuvântată, dar numele celor răi putrezește” (Proverbe 10: 7 ; Isaia 26: 14). Astăzi acei oameni de pe pământ, cari sunt cu simț bun față de Dumnezeu și Împărăția Sa, au tot motivul să se bucure, și ei trebuie să se bucure deoarece timpul eliberării depline și al păcii vecinice este aproape.

Timpul, în decursul căruia Isus a trebuit să aștepte cu începerea Domniei Sale peste pământ (Psalm 110: 1; Evrei 10: 12, 13), s-a terminat în anul 1914 d. Chr. ; și la ordinul lui Iehova, al Domnitorului Cel Prea Înalt al Teocrației, Regele, și-a luat atunci în primire postul Său înalt. „Domnul va întinde din Sion toiagul de cârmuire al puterii Tale, zicând: Stăpânește în mijlocul vrăjmașilor Tăi!” (Psalm 110: 2).

Primul lucru al Regelui ridicat pe tron este izgonirea lui Satan, a rebelului; de aceea a început în 1914 „războiul în cer” (Apocalips 12: 1-17). Bătălia Armagedonului va pustii definitiv pe toți aceia cari combat pe Christos, Regele, și cu aceasta domnia lui Satan va fi sfârșită. Totul arată că timpul pentru bătălia zilei celei mari a lui Dumnezeu Cel Atotputernic, este foarte aproape; și în acea bătălie, toți dușmanii lui Dumnezeu vor suferi nimicire, și

pământul va fi curățit de răutate-ca pregătire deplină a dreptății. Atunci, Christos Isus va poseda toată puterea peste treburile pământului. „Eu am spus și Eu voi împlini; Eu am hotărât și Eu voi înfăptui” (Isaia 46: 11). „Tot așa și cuvântul Meu, care iese din gura Mea, nu se întoarce la mine fără rod, ci va face voia Mea și va împlini întru totul în ce l-am trimis” (Isaia 55: 11).

NEMURIRE SAU ÎNVIERE ?

SAU NEMURIRE omenească sau înviere. Ambele în acelaș timp nu pot să fie exacte. „Înviere” înseamnă, a fi deșteptat din nou la viață. Dacă sufletul omului după moarte ar fi într-un „purgator” sau ar fi chinuit în stare conștientă într-un iad cu foc și pucioasă ar trebui să fie în viață, și apoi nu ar putea exista nici o înviere, căci o creatură vie nu poate fi sculată din morți. Învățătura despre un „purgator” sau despre chinurile iadului, în stare conștientă după moarte, lasă să apară zadarnic cuvântul infailibil al lui Dumnezeu, despre învierea morților. Moartea de jertfă și învierea lui Isus Christos sunt o garanție pentru aceea că toți morții cari sunt în morminte, vor fi deșteptați. Despre aceasta a zis Isus: „Nu vă mirați de lucrul acesta ; pentru că vine ceasul când toți cei din morminte vor auzi glasul Lui, și vor ieși afară din ele. Cei ce au făcut binele, vor învia pentru viață; iar cei ce au făcut răul, vor învia pentru judecată” (Ioan 5:28, 29). Dacă un oarecare suflet ar fi fost într-un „purgator”, atunci Isus ar fi spus aceasta.

Pentru a sprijini tradiția lor, că morții ar fi sau

în cer sau în „purgator” sau în iad în stare conștientă, preoțimea religioasă a trebuit să inventeze că omul are un suflet nemuritor. „Nemurirea” se referă la aceea ce nu poate muri. Este ușor a înțelege că nici o creatură, prin urmare nici un suflet, nu ar putea fi vecinic în chinurile iadului, în „purgator” sau în cer, dacă poate fi și este omorât. Deaceea a zis spiritul demonesc înșelător, care a născocit aceste învățături rătăcitoare : „Noi trebuie să învățăm că omul are un suflet nemuritor”. Dacă Biblia dovedește că omul este un suflet muritor, deci supus morții, atunci teoriile „purgatorului” și a „chinului” trebuie să fie cu totul absurde.

Când Dumnezeu a creat pe omul perfect și l-a așezat în Paradis, în Eden, i-a zis : „În ziua în care vei păcătui, vei muri negreșit”. Cu aceasta legea lui Dumnezeu a fost exprimată clar și lămurit (Vezi 1 Moise 2: 17) A înțeles Dumnezeu că numai corpul să moară? El însuși dă răspunsul la aceasta în Ezechiel 18: 4, 20: „Sufletul care păcătuiește acela va muri”. Singura proptea pentru învățatura transmisă despre nemurire omenească sunt cuvintele Diavolului, pe care le-a adresat Evei în Eden. Dumnezeu a declarat: „În ziua în care vei mânca (în mod neascultător) din el, vei muri negreșit”. Diavolul a contrazis aceasta și a zis : „Hotărât că nu veți muri !” (1 Moise 3; 4). Cui să credem : Lui Dumnezeu sau Diavolului? Preoțimea religioasă s-a alăturat declarației Diavo-

lului și a lepădat declarația lui Dumnezeu, și deaceea învață ea nemurirea tuturor sufletelor.

Deasemenea nici Diavolul nu este nemuritor; căci în Evrei 2: 14 și în Ezechiel 28: 18, 19 Biblia arată că Dumnezeu Cel Atotputernic îl va nimici la timpul hotărît. Să se pună preoțimei întrebarea: Dacă iadul este un loc de chin vecinic și Diavolul este acolo fochistul șef, cine va întreține focul după nimicirea Diavolului ?

Cuvântul „nemurire” apare în Biblia engleză (ediția King James) numai de cinci ori, „nemuritor” numai odată și „neputrezire” numai de patru ori. În Romani 2: 7 creștinul născut de spirit este îndemnat să caute nemurire sau neputrezire. Deoarece nimeni nu caută ceeace are, astfel nu are nemurire. Numai Dumnezeu este Posesorul însușirii nemuririi, după cum este scris: „Singurul care are nemurirea, care locuiește într-o lumină, de care nu poți să te apropii, pe care nici un om nu L-a văzut, nici nu-L poate vedea, și care are cinstea și puterea vecinică! (1 Timotei 6: 16). Isus așa dar nu a fost nemuritor, când se găsea pe pământ ca om ; dar Dumnezeu I-a dat nemurirea la învierea Sa, ca răsplată pentru credincioșia Sa până la moarte (Ioan 5: 26; Apocalips 1:18). Creștinilor credincioși biruitori le este promisă nemurirea ca răsplată măreață, la învierea din morți, la timpul reîntoarcerii lui Christos și instaurării Împărăției Sale teocratice.

Promisiunea dată lor sună : „Morții vor învia nesupuși putrezirii, și noi vom fi schimbați. Căci trebuie ca trupul acesta supus putrezirii, să se îmbrace în neputrezire, și trupul acesta muritor să se îmbrace în nemurire. Când trupul acesta supus putrezirii se va îmbrăca în neputrezire, și trupul acesta muritor se va îmbrăca în nemurire, atunci se va împlini cuvântul care este scris: „Moartea a fost înghițită de biruință” (1 Corinteni 15: 52-54). Dumnezeu ar fi procedat cu totul absurd, admitând așa ceva în cuvântul Său, dacă omul ar fi deja nemuritor. Așa dar Biblia arată că omul este un suflet (1 Moise 2: 7; 1 Corinteni 15: 45); că el ca suflet este supus morții (Ezechiel 18: 4 ; Matei 10: 28); că el prin urmare nu este nemuritor (Iov 4: 17), și din acest fapt reiese că omul la moarte nu poate merge în „purgator” sau într-un „chin veșnic” sau imediat în cer. Dacă morții trebuie să trăiască din nou, din aceasta reiese că ei în decursul timpului sunt morți și nu oare undeva în viață. Învierea morților este învățată în Biblie așa de lămurit, că nu poate exista nici o îndoială despre aceasta.

Cine înțelege Biblia, are privilegiul să mângâie pe alții cari caută mângâiere. Pentru a indica starea de moarte a celor aflători în morminte, Biblia întrebuințează cuvântul „somm”, căci somnul arată starea inconștienței, din care există o deșteptare. Deaceea este scris în 1 Tesaloniceni 4:13,14,17 : „Nu voim, fraților, să fiți în necunoștință despre cei

ce au adormit, ca să nu vă întristați ca ceilalți, cari n-au nădejde. Căci dacă credem că Isus a murit și a înviat, credem și că Dumnezeu va aduce înapoi împreună cu Isus pe cei ce au adormit în El" (traducere engleză).

După cum declară Psalm 16: 10 și Fapte 2: 27-34, Isus a murit și a mers în „iad”, adică în groapă. A treia zi după moartea Sa a fost Isus deșteptat din nou de către Dumnezeu din această stare. El este cel dintâi înviat dintre morți. Învierea Sa este o dovadă deplină pentru învierea morților aflați în morminte, care va avea loc la venirea Sa și în Împărăția Sa. Spre a combate argumentele acelor, cari tăgăduiau învierea morților în zilele apostolului, se spune în 1 Corinteni 15: 12-18, 20-22: „Iar dacă se propovăduiește că Christos a înviat din morți, cum zic unii dintre voi, că nu este o înviere a morților ? Dacă nu este o înviere a morților, nici Christos n-a înviat. Și dacă n-a înviat Christos, atunci propovăduirea noastră este zadarnică, și zadarnică este și credința voastră. Ba încă noi suntem descoperiți și ca martori mincinoși ai lui Dumnezeu; fiindcă am mărturisit despre Dumnezeu că El a înviat pe Christos, când nu l-a înviat, dacă este adevărat că morții nu înviază. Căci dacă nu înviază morții, nici Christos n-a înviat. Și dacă n-a înviat Christos, credința voastră este zadarnică, voi sunteți în păcatele voastre, și prin urmare și cei ce au

adormit în Christos, sunt pierduți. Dar acum Christos a înviat din morți, pârga celor adormiți. Căci dacă moartea a venit prin om (Adam), tot prin om (Christos Isus) a venit și învierea morților. Și după cum toți mor în Adam, tot așa, toți vor învia în Christos”.

Christos Isus a fost cel dintâi înviat dintre morți. Înainte de aceasta a fost înviat din morți prietenul lui Isus, Lazăr, tocmai pentru a simboliza, în ce mod va decurge învierea în decursul Domniei lui Christos. Lazăr a murit atunci din nou și la timpul hotărât, cu condiția că va fi ascultător, se va bucura de înviere deplină. Ca o altă dovadă pe mai departe, că Isus este cel dintâi înviat, stă scris în Coloseni 1:18: „El este ... cel întâi născut dintre cei morți, pentru că în toate lucrurile să aibă întâietatea”. (vezi și 1 Corinteni 15: 20). În legătură cu aceasta se va întreba de către mulți, cum stau lucrurile cu aceea, ce s-a întâmplat, după Matei 27: 51-53, la timpul când Isus a murit pe lemn, anume: „Pământul s-a cutremurat, stâncile s-au despicat, mormintele s-au deschis și multe trupuri ale sfinților cari muriseră, au înviat. Ei au ieșit din morminte, după învierea Lui au intrat în sfânta cetate, și s-au arătat multora. În cel mai vechiu manuscris al Bibliei, Codex Sinaiticus, lipsesc unele cuvinte, și textele acolo sună: „Și pământul s-a cutremurat, stâncile s-au despicat, și multe trupuri de-ale sfinților adormiți au înviat;

și au ieșit din mormintele lor după învierea Sa, au intrat în sfânta cetate și s-au arătat multora”. Darea de seamă pare a zice că cutremurul de pământ în timpul morții Domnului a deschis aceste morminte și a cauzat deșteptarea amintită, că cei deșteptați au mai așteptat însă fără să se arate în orașul Ierusalim, până după învierea Domnului. În orice caz aceste deșteptări sunt asemănătoare cel mult acelorora de cari s-au împărtășit Lazăr, fiica lui Iair și fiul văduvei din Nain, cari mai târziu au murit din nou. Despre aceasta putem să fim siguri, căci 1 Corinteni 15: 20 zice în mod expres: „Christos a înviat din morți, pârğa celor adormiți”, primul care a fost adus pe deplin la perfecțiunea vieții, primul care a înviat la existența deplină. Persoanele amintite în Matei 27: 52, 53 poate au fost deșteptate pentru un timp din somnul morții pentru un scop, despre care noi nu știm acum nimic. Dar poate fi deasemenea și aceea că darea de seamă din Matei să nu descrie întâmplările de fapt de atunci, ci este o expunere profetică a evenimentelor, cari ar urma să aibă loc la reîntoarcerea Domnului Isus Christos în măreția și puterea Împărăției Sale teocratice.

Pentru aceia cari deplâng pierderea celor dragi există speranță și mângâiere a ști că morții cari se găsesc acum în morminte vor fi înviați și aduși înapoi. Cei deșteptați la viață pe pământ, cari se dovedesc credincioși și ascultători, vor locui în

perfecțiune pământul sub Domnia teocratică cerească. Despre aceasta nimeni nu poate zice ceva, fără să aibă dovadă din izvorul demn de încredere. Biblia produce această dovadă.

BOTEZ CU FOC ȘI APĂ

DESPRE SOLDAȚII nou instruiți, cari au fost duși în războiul mondial pentru prima dată pe front împotriva dușmanului și au supraviețuit, se zice că au primit „botezul focului”. Vădit această expresie a fost imitată după cuvintele lui Ioan Botezătorul, care a zis: „Celce vine după mine (Christos), este mai puternic decât mine.....El vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc” (Matei 3: 11, 12). „Botezul cu foc” este evident o referință profetică la focul bătăliei Armaghedonului, un botez sau scufundare, care pentru întreaga organizație diavolească va însemna nimicire, dar pentru aceia cari găsesc adăpost în organizația lui Iehova, va însemna ocrotire. Acel „foc” va fi un timp de strâmtorare, de care lumea n-a văzut încă și nici nu va mai fi altul, pentru că cei răi vor suferi cu această ocazie o nimicire completă.

Ioan a venit și a botezat cu apă. Mai târziu Christos Isus a trimis pe ucenicii Săi cu misiunea de a învăța și a boteza pe popor (Matei 28: 19, 20). Fiecare, care este un Martor al lui Iehova Dumnezeu are datoria de a învăța pe semenii săi adevărul, la

care aparține chiar și privilegiul botezului, care se duce la îndeplinire în numele lui Iehova și Christos Isus și a Duhului Sfânt.

La venirea sa ca reprezentant al Domnului a poruncit Ioan Botezătorul Israelitilor să se pocăiască și să se întoarcă dela păcatele lor împotriva legământului legii cu Iehova Dumnezeu și să fie botezați (Matei 3: 1-11). Aceia cari s-au pocăit și au fost botezați au mărturisit prin aceasta că și-au schimbat modul lor de purtare și nu sunt conduși mai mult de egoismul lor, ci ascultă cu bucurie de voia lui Iehova. Cine nu a călcat legământul, ci a rămas credincios lui Dumnezeu, nu a trebuit așa dar să fie botezat.

Botezul este deci o mărturisire exterioară, simbolică, a făgăduinței de a face voia lui Dumnezeu. Trebuie ca cineva, care crede în Domnul Isus Christos ca Răscumpărătorul său, să fie botezat în apă ? Da; și dacă el pricepe scopul botezului, se va hotărî la aceasta fără întârziere. Când Isus a fost de treizeci de ani, a mers la Ioan la Iordan și a cerut să fie botezat în apă. Mai întâi Ioan a refuzat, fiindcă el nu a înțeles scopul cauzei. Isus i-a răspuns: „Așa se cade să împlinim tot ce trebuie împlinit”. După aceasta Ioan L-a botezat. Botezul lui Isus în apă a fost o mărturisire exterioară a făgăduinței Sale de a face voia lui Dumnezeu. Isus a zis: „Iată-Mă că vin ! – în sulul cărții este scris despre Mine – vreau

să fac voia Ta, Dumnezeule ! Mâncarea Mea este să fac voia Celui ce M-a trimis” (Psalm 40: 7,8; Ioan 4: 34). Când Isus a ieșit din apă, s-a auzit o voce din cer zicând: „Acesta este Fiul Meu iubit, în care Mi-am găsit plăcerea”. Prin aceasta și-a exprimat Dumnezeu aprobarea Sa pentru ascultarea lui Isus.

A crede în Domnul Isus Christos nu înseamnă pur și simplu, o concluzie intelectuală, că Isus este Fiul lui Dumnezeu și Mântuitorul lumii. Înseamnă mai mult decât atât. Înseamnă a te lăsa condus de voia lui Dumnezeu, și nu de voia altuia. A crede cuprinde deasemenea a te consacra lui Dumnezeu, și aceasta este o făgăduință de a face voia lui Dumnezeu. În acest mod se adevărește credință, și cine face aceasta, este justificat și ca îndreptățit are intrare la harul lui Dumnezeu (Romani 5: 1). Spre a avea favoarea lui Dumnezeu pe mai departe, trebuie să faci voia lui Dumnezeu în mod continuu. Deoarece el a promis a face voia lui Dumnezeu, este absolut de dorit a declara, a recunoaște și a mărturisi această promisiune înaintea altora, și aceasta o face el întrucât se lasă scufundat în apă. Botezul real este consacrarea sau făgăduința de a face voia lui Dumnezeu, și botezul în apă este recunoașterea exterioară, făcută în prezența martorilor. Botezul este deaceea un pas pe care fiecare, care s-a consacrat pe sine lui Dumnezeu prin Christos Isus, trebuie să-l facă în mod corect.

Se cere botezul deci dela fiecare, care se găsește într-un legământ de a face voia lui Dumnezeu ? Da, căci botezul sau scufundarea în apă este un simbol, prin care se mărturisește așa dar, că cel scufundat a renunțat la voința sa egoistă, spre a face voia lui Dumnezeu. Unuia ca acesta îi asigură Dumnezeu ocrotire. Cel scufundat va zice în mod simbolic: „Eu m-am supus cu totul ordinului lui Dumnezeu Cel Atotputernic și, prin mila Sa, voi face voia Sa”. Unuia ca acesta îi asigură Dumnezeu ocrotire și îndrumare. Când Israelii au ieșit din Egipt sub conducerea lui Moise, s-au învoit cu toții să asculte pe Moise ca reprezentant al lui Dumnezeu, și Moise a fost un tip a lui Christos. Ei au urmat pe Moise prin albia uscată a Mării Roșii, ceeace s-a făcut cu putință printr-o minune divină. Deasupra lor era nourul prezenței Domnului, și de ambele părți stăteau apele împărțite ale Mării Roșii. În acest fel au fost ei ascunși sau scufundați. „Fraților, nu vreau să nu știți că părinții noștri toți au fost supt nor toți au trecut prin mare, toți au fost botezați în nor și în mare, pentru Moise” (1 Corinteni 10: 1, 2). Apoi apostolul adaugă lângă aceasta: „Nu știți că toți câți am fost botezați în Isus Christos, am fost, botezați în moartea Lui. Noi deci, prin moartea Lui, am fost îngropați împreună cu El pentruca, după cum Christos a înviat din morți, prin slava Tatălui, tot așa și noi trăim o viață nouă” (Romani 6: 3, 4).

După cum Israelii au fost ascunși, apărați și ocrotiți în urma botezului lor pentru Moise, tot așa cei botezați în moartea lui Christos sunt ascunși împreună cu El, după cum stă scris: „Căci voi ați murit, și viața voastră este ascunsă cu Christos în Dumnezeu. Când se va arăta Christos, viața voastră, atunci vă veți arăta și voi împreună cu El în slavă” (Coloseni 3: 3, 4). Membrii „adunării, care este trupul Său”, „trupul lui Christos”, trebuie de aceea să fie „botezați în moartea Sa”, și acest botez se împlinește complet aparte de scufundarea în apă, cu care nu are nimic de a face (Romani 6: 3-5). Cei în cauză primesc, în afară de aceasta, botezul cu Duhul Sfânt.

Înseamnă aceasta că fiecare care a fost botezat în apă este botezat și în moartea lui Christos ? Nu; căci în moartea lui Christos sunt botezați numai aceia, cari sunt primiți de Iehova ca o parte sau membrii ai „corpului lui Christos”, sunt născuți de spiritul lui Dumnezeu și sunt chemați a fi membri în organizația principală regală a lui Iehova. Despre aceștia este scris în 2 Timotei 2: 11, 12: „Dacă am murit împreună cu El, vom și trăi împreună cu El. Dacă răbdăm, vom și împărăți împreună cu El!”

Sunt mulți cari cred în Domnul Isus Christos, dar nu sunt chemați la un loc în împărăția cerească a lui Dumnezeu, totuși iubesc pe Dumnezeu și doresc să-I servească. Toți, cari s-au hotărât să facă voia

lui Dumnezeu, mărturisesc această făgăduință, întrucât se supun simbolului botezului în apă. După aceasta trebuie ca toți aceia, cari au făgăduit a face voia lui Dumnezeu, să studieze cuvântul Lui și să crească prin aceasta în cunoștința și înțelegerea voinței Sale. În acest mod ia cineva poziție de partea lui Dumnezeu și Christos și ține tare la neprihănirea sa înaintea lui Iehova.

Cine poate să îndeplinească un botez ? Cere acesta serviciul unui preot al oarecărei religii ? Nu, serviciul unui preot nu este necesar pentru aceasta. Oricine s-a consacrat pe sine a face voia lui Dumnezeu poate boteza pe altul. Trebuie acela care face aceasta să rostească o oarecare formulă de botez, dacă botează pe cineva ? Nu, el nu trebuie să zică absolut nimic. Înainte de a fi executat botezul în apă, este de dorit a se spune candidaților pentru botez cam așa: „Voi ați recunoscut că sunteți păcătoși din naștere, și ați exercitat credință în Dumnezeu și Christos, și în urma dorinței voastre eu vă botez cu autoritatea lui Dumnezeu și Christos Isus, exercitată în Duhul Domnului.”

Membrii „turmei mari”, Ionadabii, nu vor muri ca creaturi omenești și să învieze ca creaturi spirituale (Apocalips 7: 9, 10). Ei nu sunt chemați cu chemarea cerească și de aceea nu sunt o parte a împărăției cerurilor. Ei vor primi viață vecinică pe pământ sub Teocrație, sub Regele și Împărăția Sa.

Din acest motiv ei nu sunt botezați în moartea lui Christos. Să primească, aceia cari se recunosc ca Ionadabi, botezul în apă ? Da, întrucât ei s-au consacrat a face voia lui Dumnezeu. În felul acesta mărturisesc ei a fi luat poziție de partea lui Iehova Dumnezeu și a guvernului Său teocratic.

O ÎNSĂRCINARE DIVINĂ.

„ și nu vor avea copii ca să-i vadă pierind”

(Isaia 65: 23).

DACĂ IEHOVA a dat expresie scopului Său de a face un anumit lucru, atunci El va și duce la împlinire hotărât acest scop. „Eu am spus, și Eu voi împlini; Eu am hotărât și Eu voi împlini” (Isaia 46: 11). „Tot așa și cuvântul Meu, care iese din gura Mea, nu se va întoarce la Mine fără rod, ci va face voia Mea și va împlini hotărârile Mele” (Isaia 55: 11). Hotărârea lui Iehova în crearea pământului este așezată în următoarele cuvinte: „Eu am făcut pământul și am făcut pe om pe el; Eu cu mâinile Mele am întins cerurile, și am așezat toată oștirea lor. Căci așa vorbește Domnul, Făcătorul cerurilor, singurul Dumnezeu, care a întocmit pământul, l-a făcut și l-a întărit, făcut nu ca să fie pustiu, ci l-a întocmit ca să fie locuit: Eu sunt Domnul și nu este altul !” (Isaia 45: 12, 18, Schlachter). Dumnezeu a creat pământul (1 Moise 1: 1). Textul citat mai sus dovedește că El l-a făcut pentruca să fie pentru vecinicie locuit

de om. Această concluzie este sprijinită pe mai departe de următoarea poruncă, pe care Iehova a dat-o lui Adam și Eva: „Dumnezeu i-a binecuvântat și Dumnezeu le-a zis: Creșteți, înmulțiți-vă, umpleți pământul, și supuneți-l; și stăpâniți peste peștii mării, peste păsările cerului, și peste orice viețuitoare care se mișcă pe pământ” (1 Moise 1: 28). Porunca lui Iehova: „Creșteți, înmulțiți-vă și umpleți pământul”, noi o numim aici „însărcinarea divină”.

Adam s-a alăturat Diavolului în rebeliune și a devenit din acest motiv păcătos. Adam și Eva nu au putut să execute însărcinarea divină și nici nu au făcut-o. Hotărârea lui Dumnezeu nu poate totuși să dea greș din cauza nelegiuirii omului. Adam a fost drept, când i s-a comunicat însărcinarea divină, totuș din cauza păcatului său a devenit nedrept, și nici un om nedrept nu poate executa însărcinarea divină. Totuși urmașii lui Adam s-au născut ca păcătoși, și din acest motiv nici unul dintre aceștia nu a putut îndeplini însărcinarea divină, fără ca mai întâi să fie îndreptățit (Romani 5: 12; Psalm 51: 5). Nedreptate și făcători de rele umplu azi pământul. Clasa împărăției nu poate executa însărcinarea divină de a popula pământul, deoarece această turmă a împărăției se compune exclusiv din creaturi spirituale. Deasemenea prin aceea că milioanele cari au trăit, au murit, vor fi înviolate din morți și „restatornicite la perfecțiune umană”, nu ar putea

îndeplini însărcinarea divină, deoarece aceasta trebuie executată sub comanda directă Domnului, de către oameni drepti. Ea trebuie executată așa după cum a fost dată porunca lui Dumnezeu. În ce mod dar, și de către cine ?

„Turma mare” se va împărtași de privilegiul de a îndeplini însărcinarea divină, de a se înmulți și a umple pământul. Turma mare va fi constituită din „alte oi” ale Domnului, pe care El le aduce în staulul Său și cărora le asigură viața vecinică pe pământ. Membrii turmei mari sunt oamenii de bine, cari sunt adunați acum la Domnul. Aceștia vor fi îndreptățiți de către Domnul, ca urmare credinței și ascultării lor, vor primi viața vecinică pe pământ și vor sta sub comanda și puterea nemijlocită a guvernului teocratic.

Un pământ nou

Dela răscoala din Eden pământul a fost sub blestem (1 Moise 3: 17). Satan a domnit peste pământ în nelegiuire, și oameni nedrepți au fost instrumentele active ale acestei domnii. Dar aceasta nu va mai fi așa, fiindcă Dumnezeu a dat cuvântul Său, că nelegiuirii vor fi stârpiți și după aceasta va urma un „pământ nou”. Dumnezeu a dat promisiunea Sa expresă că El va crea un cer nou și un pământ nou (2 Petru 3:13).

„Cerul” înseamnă puterea domnitoare nevăzută ochilor omenești. Satan a fost mult timp domnitorul nevăzut al acestei lumi (2 Corinteni 4: 4). Cerurile

noi constau din Christos, Capul și trupul, căruia îi servesc îngerii sfinți din cer. Pământul nelegiuit a fost guvernat de către oameni nedrepti. „Pământul nou” va consta din oamenii drepti, cari și-au păstrat neprihănirea față de Dumnezeu în timpurile trecute; ei vor fi înviați ca oameni perfecți și instalați prinți peste pământ, cari vor domni în dreptate (Psalm 45: 16; Isaia 32: 1). „Turma mare” va fi în legătură cu acești prinți. Fiecare creatură, care primește viață pe pământ, trebuie să fie dreaptă și cei drepti nu vor muri nici odată (Matei 25:46).

După cum potopul, care a fost o icoană, a curățit pământul de cei răi și a lăsat în viață numai opt persoane, astfel va curăți și bătălia zilei celei mari a Dumnezeului Cel Atotputernic pământul de cei răi, și relativ numai puțini vor supraviețui (Ieremia 25: 33). Fără îndoială vor fi în total numai puține milioane, un număr mic în comparație cu masele de oameni, cari trăiesc acum pe pământ. Nu este cu toate acestea necesar ca cineva să fie înspăimântat de marea distrugere mondială a Armagedonului. Ziua mâniei lui Iehova se va încheia hotărât cu războiul victorios al lui Christos împotriva lui Satan, și atunci se va găsi pe pământ mult mai mulți oameni, decât au supraviețuit potopul în zilele lui Noe. Faptul că o mare mulțime de oameni își păstrează neprihănirea față de Dumnezeu și sunt trecuți prin Armagedon, contrazice definitiv susți-

nerea nelegiuită a lui Satan, o face nulă și fără efect și va fi o justificare a numelui și cuvântului lui Iehova.

Cei mici nu vor mai muri

Înnoirea neamului omenesc va fi un timp de desfătare și de bucurie, un timp de pace deplină și de mare veselie. Va fi o adevărată fericire pentru părinți, de a-și crește copiii lor și a-i învăța sub dreptele stări de dreptate. Părinții își pun la inimă ca copiii lor să rămână în viață. Copilașii, cari se vor naște membrilor turmei mari, nu vor muri pe când sunt încă sugaci. Dacă acesta ar fi cazul, atunci nașterea lor nu ar avea nici un scop, deoarece a sosit timpul pentru Dumnezeu ca să umple pământul cu creaturi drepte și vii. Fiindcă tatăl neamului omenesc (Adam) a păcătuit, toți copiii s-au născut în păcat și prin moștenire a venit asupra lor imperfecțiunea și condamnarea; deaceia mulți au murit din cauza nelegiuirii lui Adam (Romani 5: 12). Isus a răscumpărat neamul omenesc, și deoarece membrii turmei mari primesc folosul deplin al jertfei de răscumpărare și vor fi însărcinați de Domnul a umple pământul, copiii lor nu vor moșteni moartea ca urmare a păcatului lui Adam venit asupra neamului omenesc. Copiii turmei mari vor fi concepuți și născuți în dreptate spre a trăi, întrucât ei ascultă de Domnul. Aceia, cari mai târziu vor muri, vor muri din cauza faptelor lor rele, după cum este

scris. „Fiecare va muri pentru nelegiuirea lui” și nu din cauza păcatului strămoșesc (Ieremia 31: 29, 30; Ezechiel 18: 17). Din aceasta reesă că micuții, cari înainte de a fi crescuți încă nu poartă răspunderea deplină, nu vor muri ca minori, ci Domnul va da fiecăruia dintre ei o ocazie deplină, dreaptă și de largă înțelegere, spre a-și dovedi consacrarea lor față de Dumnezeu și față de dreptate.

„Ierusalim” este numele, care se referă la organizația universală a lui Iehova, pe când „Sion” este numele organizației principale, care împlinește voia lui Dumnezeu cu privire la toate creaturile. „Ierusalim” include, așa dar, pe „alte oi” ale Domnului la timpul când toate sunt adunate în staulul Domnului (Ioan 10: 16). „Cerurile noi” sunt deja în activitate. Să se observe acum cuvintele profetice ale lui Iehova: „Căci iată, Eu fac ceruri noi (cer nou, Allioli) și un pământ nou; așa că nimeni nu-și va mai aduce aminte de lucrurile trecute, și nimănui nu-i vor mai veni în minte. Ci vă veți bucura și vă veți veseli, pe vecie, pentru cele ce voi face. Căci voi preface Ierusalimul în veselie, și pe poporul lui în bucurie. Eu însumi Mă voi veseli asupra Ierusalimului, Mă voi bucura de poporul Meu; nu se va mai auzi în el de acum nici glasul plânsetelor, nici glasul țipetelor. Nu vor mai fi în el nici copii cu zile puține, nici bătrâni cari să nu-și împlinească zilele. Căci cine va muri la vârsta de o sută de ani

va fi (poate fi, Rotherham, eng.) încă tânăr, și cel ce va muri în vârstă de o sută de ani va fi blestemat ca păcătos” (Isaia 65: 17-20). Aceasta arată că turma mare începe să se înmulțească, și copilașii lor sunt pentru ei o bucurie. Părinții vor ști cum să-și hrănească copiii, cum să-i îngrijească și trebuie să-i instruiască pe calea dreptății, pentruca ei să poată crește fără boală, suferințe sau moarte până la vârsta maturității. Deaceea este scris:

„Nu vor mai fi în el nici copii cu zile puține, nici bătrâni cari să nu-și împlinească zilele”, ce arată clar că micuții vor crește și vor atinge vârsta maturității și a deplinei răspunderi personale. Ce înseamnă însă cuvintele textului: „Căci cine va muri la vârsta de o sută de ani va fi încă tânăr, și cel ce va muri în vârstă de o sută de ani va fi blestemat ca păcătos” ? Numărul zece este un simbol al deplinătății lucrurilor, cu privire la pământ. Multiplicarea de zece ori zece sau numărul o sută, ar trebui deci să arate ocaziunea deplină și de bază, pe care fiecare copil al turmei mari o va avea, pentruca să poată dovedi neprihănirea sa față de Domnul. „Suta de ani” nu ar însemna așa dar, că fiecare persoană va trebui să primească literal un timp de probă de o sută de ani, ci înseamnă, că fiecare trebuie să primească o ocaziune deplină, spre a-și dovedi neprihănirea față de Domnul. Cine își dovedește neprihănirea sa și deci mva fi făcut drept, va trăi

veșnic, și cine lipsește a-și dovedi neprihănirea sa și va deveni un păcătos cu voia, moare ca blestemat. Dacă pentru aceasta deci va fi nevoie de o sută sau de cinci sute de ani, nu schimbă cu nimic chestiunea. Comparat cu aceia cari nu mor nici odată, unul ca acesta chiar înăuntrul acestei perioade de timp ar fi „încă tânăr”. Dacă așa dar un „tânăr” ar avea o deplină ocaziune și ar fi devenit un călcător cu voia a legii divine, astfel ar pieri din cauza nelegiurii sale proprii, prin urmare va fi „blestemat”. Nimeni să nu deplângă moartea păcătosului cu voia nici chiar părinții lui, pentru că cine face aceasta dovedește că el nu este în inima sa în deplină unire cu Dumnezeu, cu hotărârile Sale și cu împărăția Sa. Dumnezeu a poruncit ca aceia cari sunt pe deplin consacrați Lui să nu plângă pentru moartea celui rău sau nelegiuit cu voia (vezi Ezechiel 24: 16, 17). Deaceia în organizația lui Dumnezeu, în Ierusalim, „nu se va mai auzi nici glasul plânselor, nici glasul țipetelor”.

Copiii, cari se vor naște turmei mari, sunt sămânța celor binecuvântați. „Nu vor munci degeaba, și nu vor avea copii ca să-i vadă pierind, căci vor alcătui o sămânță binecuvântată de Domnul, și copiii lor vor fi împreună cu ei” (Isaia 65: 23, Schlachter). Dacă împărăția este în deplină activitate, ea va aduce binecuvântări tuturor celor ascultători, și nimic nu trebuie să vătămă pe cei consacrați Domnului sau să le facă necaz (Isaia 65: 25).

Biroul principal și adresa oficială a Societății de Biblie

Și Tractate Turnul de Veghere
WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY, WATCHTOWER
BIBLE & TRACT SOCIETY, INC. INTERNATIONAL BIBLE
STUDENTS ASSOCIATION

este

124 Columbia Heights, Brooklyn 2, N.Y. U.S.A

Adresa tipografiilor și editurilor:

Africa de Sud	623, Boston House,	Cape Town Lagos
Africa de Vest	71 Broad St.,	Lagos, Nigeria
America	117 Adams St.,	Brooklyn I. N.Y.
Anglia	Craven Terrance,	Londra, W.2
Argentina	Calle Honduras 5646-48	Buenos Aires
Australia	7 Beresford Road	Strathfield, N. S. W
Belgia	2 Place Julie Dillens	St. Gilies-Brussels
Brazilia	Rua Licinio Cardoso 330	Rio de Janeiro
Canada	40 Irwin Aye.	Toronto 5. Ontario
Chili	Avendida Lyon 3004	Santiago
Columbia	Avendida 32. No. 18-24	Bogota
Costa Rica	Apartado 2043	San Jose
Cuba	C y 32. La Sierra, Marianao	Habana
Danemarca	Sondre Fasanvej 54	Copenhaga-Valbi
El Salvador	Apartado 401	San Salvador
Elveția	Allmendestrasse 39	Berna
Finlanda	Vainamoisenkatu 27	Helsinki
Franta	27 rue des Epinettes	Paris 17
Grecia	Lombardou 44	Atena
Guatemala	16a Calle Poniete No. 5A	Guatemala
Guiana Britanică	5 Croai Street	Georgetown Demarara
Haiti	1 Aye Eolosso Ruelle Vilgrain 47	Port-au-Prince
Hawai	1228 Pensacola St.	Honolulu 34
Honduras	Apartado 147	Tegucigalpa
India	167 Love Lane	Bombay 27
Insulele Filipine	1219-B Oroquieta St	Manila
Jamaica	151 King St.	Kingston
Mexico	Calzada Melchor Ocampo 71	Mexico D.F.
Newfoundland	Post Box 521	St. John's
Noua Zeelandă	177 Dniell St.	Wellington, S. 1
Olanda	Joh. Verhuiststraat 160	Amsterdam-Z.
Panama	Apartado 274	Ancon
Porto Rico	49 Lutz Ave.	Santurce
Republica Dominicană	Apartado 996	Ciudad Trujillo
România	Str. Basarabia No. 38	București 2
Suedia	Luntmakaregatan 94	Stockolm
Trinidad	64 Frederich St	Port of Spain
Uruguay	Joaquin de Salterain 1264	Monevideo

TURNUL DE VEGHERE

Această revistă se editează cu scopul pentru a face pe popor capabil să cunoască pe Iehova Dumnezeu și scopurile Sale, așa cum sunt consemnate în Biblie. Ea publică instrucțiuni biblice destinate îndeosebi să ajute Martorilor lui Iehova și oamenilor de bine. Aranjează studii biblice sistematice pentru cititorii ei, iar societatea vine cu supliment de literatură în ajutorul astorfel de studii. Ea publică material potrivit pentru conferințe radiofonice, conferințe

publice cât și pentru alte mijloace de instrucție publică în Scripturi.

Ea aderă în mod strict la Biblie ca autoritate pentru comentariile sale. Este complet liberă și separată de orice religie, partid politic, secte religioase sau alte organizațiuni lumești. Ea este consacrată pe deplin și fără rezerve împărăției lui Iehova Dumnezeu sub Christos Isus, Regele iubit. Ea nu este dogmatică, dar invită pe toți la o cercetare minuțioasă și critică a conținutului ei la lumina Scripturilor. Ea nu se dedă la controverse și coloanele ei nu sunt deschise părerilor personale.

Tipărită lunar, în format de 16 pagini, cu coperta foarte frumos colorată, ea este farul căminului Dvs., care nu trebuie să lipsească din nici o casă.

Cereți această revistă Martorilor lui Iehova, prietenii Dvs. sau direct dela societatea editoare din București 2, str. Basarabia 38.

Aprobat de Cenzura centrală a Presei